

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5784/06
06.11.2007. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Nevene Miločić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Mraković, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi AA, izjavljenoj protiv rešenja Fonda za socijalno osiguranje vojnih osiguranika, Komisije za naknadu Up-2 broj 32/06 NTS broj 519572 od 14.9.2006. godine, u predmetu naknade dela troškova stanovanja, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 6.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je tužiočeva žalba, izjavljena protiv rešenja direktora Fonda za socijalno osiguranje vojnih osiguranika Up-1 broj 519720 od 11.10.2004. godine, kojim je odbijen tužiočev zahtev za priznavanje prava na naknadu dela troškova za stanovanje.

U tužbi, kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa tužilac ističe da nije primio prvostepeno rešenje, pa ne zna o kakvoj žalbi je odlučivao tuženi organ, jer žalbu nije nikada ni izjavio. Osporava činjenično stanje utvrđeno u postupku i ističe da nije tačno da je boravio na adresi svog tasta, kako je to navedeno u osporenom rešenju, već je pre penzionisanja, pa do sredine februara 2005. godine stanovao u aa kod BB, a od sredine februara 2005. do 20. oktobra 2006. godine je stanovao u vv kod VV, o čemu je pružio valjane dokaze – ličnu kartu sa novom adresom, koji dokaz tuženi organ nije razmatrao. Predlaže da sud tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ je, u odgovoru na tužbu, ostao pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku u smislu odredbe člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u skladu sa članom 39. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je, ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao da je tužba neosnovana.

Prema spisima predmeta i razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja, tuženi organ je svojim rešenjem pravilno odbio žalbu tužioca, izjavljenu na rešenje prvostepenog organa, za koju odluku je dao dovoljne i jasne razloge, koje u svemu prihvata i ovaj sud. Ovo stoga, što je pravilno, po oceni Vrhovnog suda Srbije, u postupku utvrđeno da je tužilac u vreme podnošenja zahteva za priznavanje prava na naknadu dela troškova stanovanja, 20.10.2003. godine, pa sve do aprila 2006. godine imao prebivalište u vv kod roditelja svog bračnog druga, zbog čega mu ne pripada pravo na naknadu iz odredbe člana 2. stav 3. Pravilnika o upotrebi, uslovima i načinu korišćenja sredstava za poboljšanje materijalnog položaja korisnika vojne penzije bez stana, kojom je propisano da to pravo ne pripada korisniku penzije koji stanuje kod svojih roditelja ili svoje dece, ili roditelja svog bračnog druga, koji imaju useljivu porodičnu stambenu zgradu ili useljiv stan u svojini ili imaju stan kao nosioci stanarskog prava ili stan u zakupu.

Sud je cenio navode tužbe i priložene dokaze uz tužbu, kojima tužilac osporava činjenično stanje u pogledu njegovog mesta boravka, pa je našao da oni nisu osnovani. Ovo stoga, što tužilac u navodima tužbe ističe da je od penzionisanja, pa do sredine februara 2005. godine stanovao u aa, a od sredine februara 2005. do 20.10.2006. godine – u vv kod VV, na adresi gg. Ovi navodi ne odgovaraju navodima iz urgencije od 01.03.2006. godine za donošenje rešenja po žalbi, podnetoj na rešenje prvostepenog organa, prema kojima tužilac tvrdi da je do sredine oktobra 2005. godine stanovao u aa, a od tada – u vv na adresi gg. Navodi tužbe ne odgovaraju ni fotokopijama ličnih karata tužioca, dostavljenim uz tužbu, prema kojima je tužilac bio prijavljen 1999. godine u aa, a od 21.02.2005. godine – u vv na adresi dd, sve do 10.10.2006. godine, kada je promenio adresu u aa i kao novu adresu označio _____. U nedostatku drugih dokaza o prebivalištu tužioca, u spornom periodu, sud nalazi da je pravilno u postupku prebivalište utvrđeno na osnovu pismenih dokaza – liste broja bodova stambenog organa i adresi na kojoj je tužilac primao penziju, pa su suprotni navodi tužbe neosnovani.

Sud je cenio i ostale navode tužbe, pa je našao da oni ne mogu da dovedu do drugačije ocene zakonitosti osporenog rešenja, imajući u vidu da je u provedenom postupku pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje i na isto pravilno primenjeno materijalno pravo, a u spisima se nalazi i žalba tužioca na prvostepeno rešenje pa su i u tom pogledu navodi tužbe neosnovani.

Na osnovu iznetog, Vrhovni sud Srbije je našao da je osporeno rešenje pravilno i na zakonu zasnovano i, na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 6.11.2007. godine, U.br. 5784/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Mraković, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

zz